

havde været hidtil. Jeg vil derfor raade det ærede Medlem til at sætte sig ind i Sagen, saa er der Mulighed for, selv om det er i den 12te Time, at han kan omvende sig og komme i Forbindelse med den Kultur og Intelligens, som en af hans egne Folk paa Fyn har sagt, at han er blottet for.

Anders Nielsen: Jeg har i dette Øjeblik modtaget en Meddelelse fra „Lolland-Falsters Folketidende“, en Meddelelse, der gik ud paa, at det ærede Medlem fra Saks-købing (Rørdam) ved et Valgermøde i Errindlev udtalte, at hvis Landstinget vilde stille som Betingelse 30 Aar som Valgretsgrænse og 2 Aars Ophold i Kommunen, vilde han ikke modsætte sig det.

Rørdam: Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har denne Meddelelse fra det ærede Medlem fra Ærø (Jørgen Frederiksen), eller hvor han har Meddelelsen fra, men den Meddelelse, han har faaet, er ikke desto mindre ikke rigtig. Jeg har en Gang forklaret det ærede Medlem, hvorledes mine Udtalelser lode, og de blive ikke anderledes, fordi det ærede Medlem faar ny Krøniker i Hænde.

Anders Nielsen: Meddelelsen om det ærede Medlems Udtalelse er passeret upaatalt, udementeret i Maaneder og Aar. Jeg drager den frem i Dag efter at have draget den frem tidligere og har nu i dette Øjeblik fra „Lolland-Falsters Folketidende“s Redaktion modtaget Meddelelse om, at det ærede Medlem har udtalt sig, som jeg nu refererede.

Rørdam: Jeg maa sige, at dette, at det ærede Medlem har modtaget denne Meddelelse fra „Lolland-Falsters Folketidendes“ Redaktion, gør den ikke mere troværdig i mine Øjne.

Borghjerg: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), at det er komplet ligegyldigt i denne Sammenhæng, hvorledes et Regeringsblad har refereret en saadan Udtalelse. Det, det kommer an paa, er, hvorledes det ærede Medlem fra Løvel og Venstrereformpartiet ville stemme overfor Spørgsmaalet: privilegeret Valgret eller ikke, naar der om et Øjeblik skal stemmes Ja eller Nej derom. Det er det, der interesserer, og det vil interessere mange Mennesker udenfor denne Sal.

Før, da jeg havde Ordet, vilde jeg have gjort en Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister om Raadmandsvalget i København. Jeg vilde nemlig have oplyst Indenrigsministeren om, at han ikke havde Ret i sin Paastand i Gaar om, hvorledes dette Ændringsforslag fremkom. Den højtærede Minister paastod, at han i Landstingsudvalget, hvori alle Partier vare repræsenterede, havde erklæret, at han vilde tage dette Forslag under villig Overvejelse, og at der ikke fra noget Partis Side var protesteret derimod. Jeg har skaffet mig Oplysninger derom, og Forholdet er det, at Indenrigsministeren erklærede, at han angaaende dette Forslag om Raadmændene vilde henvende sig til Københavns Magistrat. Det var altsaa noget andet, og der var for det Medlem, der repræsenterer Socialdemokratiet, ingen Grund til at protestere derimod. Han kunde ikke have noget imod, at Ministeren henvendte sig til Magistraten, thi saa fik han ogsaa Lejlighed til at gøre sin Opfattelse gældende netop ad den Vej. Men Indenrigsministeren fik ingen Tilslutning fra Magistraten til dette Ændringsforslag. Han stillede det af egen fri Villie og af sit eget gode, konservative Hjerte, skønt Valgretsoverenskomsten med de frikonservative aldeles ikke nødte ham til at gøre det. Jeg har altsaa Ret i, at det var en ren Cadeau til Højre fra Indenrigsministeren.

Naar den højtærede Minister i Gaar paastod, at han aldrig havde sagt, at et Flertal i Repræsentationen kunde komme til at vente 8 Aar, før det blev repræsenteret i Magistraten, medmindre man foretog en Forandring, har han atter Uret. Han sagde i Landstinget, Sp. 749: „Et saadant Flertal skulde sidde og være Flertal i 8 Aar, før det blev repræsenteret i Magistraten!“ Det var Indenrigsministerens Ord, men de ere fejlagtige og hvile paa mangelfuld Regnekunst. Et saadant Flertal vil aldrig komme til at sidde mere end 6 Aar, før det bliver repræsenteret, og det vil, saaledes som Praksis har formet sig, aldrig kunne komme til at sidde i 6 Aar. Thi Raadmændene gaa, som den højtærede Minister vil vide, ikke af paa en Gang, men med nogle Aars Mellemrum, saa et Flertal kommer kun til at sidde nogle faa Aar, før det bliver repræsenteret i Magistraten.

Jeg indrømmer, at dette er en lille Ting ved Siden af de store Ting, vi i den sidste Times Tid have diskuteret, og jeg vil til sidst meget stærkt understrege det.